

СПАСИ СЕБЕ СИ! И ПОМОГНИ,

И ДРУГИТЕ ДА

СЕ СПАСЯТ!

Минчо Минчев

В предишния брой на „Нова зора“ си позволих да напиша, че словото на Корнелия Нинова пред делегатите на 49-тия конгрес на БСП е слово разтърсващо с дълбокия катарзис на аргументите на правдата; че нито един председател на тази партия преди нея не е достигал по по-пряк

път до сърцето на всеки честен социалист, на всеки българин, загрижен за бъдещето на нацията и на държавата. Логиката на думите ѝ бе неотразима – като удар с чук. Тишината в Зала 1 на НДК – оглушителна. Думите ѝ звъняха, като наковалня. Тя дръпна завесата на една отрезвяваща действителност, която убеден съм ще събуди не само БСП, но ще отвори очите на много граждани за битката и отговорностите на БСП в името на спасението на България.

Някак неудобно е човек да цитира себе си, но там имаше и едно изречение, към което искам да се върна: „Да се отиде и по-нататък“. Не е реч за разделението, което сигурен съм, ще продължи и занапред. Нито за корелацията между нажежените до бяло атаки на вътрешно-партийната опозиция, външния натиск по европейска линия и логистичната подкрепа на властта, не само чрез медийната шумотевица. На всички е ясно, че протуберансите на последвалата ярост не са само по причина на идейни и морални загуби, че блестящо спечеленото сражение на председателя на БСП ще в нанесло щети и акции на „борсата“, които поне до момента са безвъзвратни. Доколкото обаче заявената позиция на Нинова и БСП по въпроса за Истанбулската конвенция е насочена срещу концепцията на г-н Сорос за бъдещето на Европа и света, няма опасност да пресъхнат финансовите потоци за неговите адепти, което означава, че и у нас много барут ще издими, и много слава, и много пепел ще посипят партийната история. Не крия, че лично за мен такава перспектива е крайно притеснителна, защото има нещо много по-важно, много по-страшно, много по-безвъзвратно от похарчените на халос пари и надежди в безсмислени сражения, унищожавачи енергията на нацията и конкретно в „БСП за България“: България е на прага на клинична смърт и това е загърбеният в шумотевицата съдбовен проблем. Във време, когато всички си късат ризите – кой за принципи, кой за демокрация, една постъпателна геноцидна политика унищожава народа ни. Нейната ефективност е чудовишна. Нейната перфидност – невиджана! Спасението от нея е извън възможностите на която и да е партия, защото изисква енергията на цялата нация или поне на онази нейна част, която не членува в ОПГ на властта на прехода.

Какъв е проблемът?

През 1989г. населението на България е почти 9 милиона. Според справочника на ЦРУ, към м. юли 2018 г. вече сме 7,057,504 души. Тази цифра включва и двата (или повече) милиона български граждани, прокудени за насыщния в страните на ЕС, в САЩ, Канада и другаде, доколкото имената им фигурират в ЕСГРАОН и в избирателните списъци.

На стр. 2

Лекари и медицински сестри протестират против наложения ни модел на здравеопазване: за периода 2014-2020 г., страната ни е на първо място по смъртност в ЕС!

НАНОТЕХНОЛОГИИТЕ -

НАДЕЖДА ИЛИ

СЪВРЕМЕННА АЛХИМИЯ

„Когато много хора са завладени от една и съща идея, възможността да се допуснат големи грешки рязко нараства“

Ницше

1927-1930 год. В Русия НЕП-а е в миналото. Според Йосиф В. Сталин социализмът ще се строи в „една отделно взета страна“. Световната революция се отлага. Облаци се струпват над главата на Троцки и неговите сънародници - интернационалисти, осъществили Октомврийската революция и създали Коминтерна с други намерения. От руската империя, обаче, са останали много материални ценности, които „велики комбинатори“ като Остап Бендер методично отнемат от притежателите им с помощта на „400 сравнително честни начини“ в преследване на своята егостична мечта – заселване в слънчевия Рио де Жанейро.

Знае се как завършва Бендер преди 90 го-

Румен ВОДЕНИЧАРОВ

дини. Но неговият пример се оказва заразителен и безсмъртен. В периоди на преход, когато ориентирите са объркани и погрешни, а властта е слаба, подобно на мухъл в изключен хладилник, се множат клонинги на Остап Бендер. И те също като него владеят „сравнително честните начини“ за присвояване на чужди пари и за откриване на сметки в офшорни банки.

На стр. 7

Нано спекулантът работи на едро

Въпросът е дали всички реформи на Чубайс са само грешки или са съзнателна диверсия? Как стана възможно един единствен вредител да генерира щети, съизмерими с тези от Отечествената война. Оказва се, че е възможно. Необходимо и достатъчно условие е наличие на американски съветници и несъкрушим чадър.

Нано Чубендерите имат силен развит нух откъде могат да бъдат спечелени безкаказано пари. Достатъчно е да бъде заменена приставката микро (10^{-6}) с нано (10^{-9}) и нанотехнологията става просто една гениална операция за източване на пари от държавния бюджет. С приставката нано се кръпават гранични технологии, при които се получават продукти с уникални свойства на веществото. Достатъчно е всичко това, което до сега наричаме ултрадисперсни системи или колоидни системи в механиката, фотониката, кристалографията, химията и биологията да стане „нано“. Нано спекулантът Чубайс работи на едро. В РОС-НАНО наноспециалистите получават 9 пъти по-високи заплати от професорите в Руската Академия на науките (РАН). На новогодишното тържество в края на 2017 година той даже се хвали, „У нас много денег. У нас совсем много денег!“. И за учудване президентът Путин продължава да го защитава с задъра, завещан му от Елцин.

На всички призови в Руската Дума Анатолий Чубайс да понесе наказателна отговорност, президентът Путин отговаря:

„Анатолий Чубайс е гоним на грейски (в доклада на Сметната палата са доказани 9 състава на престъпления), заради които е създадено лошо име. Но не трябва да се забравя, че хора като него променяха курса на нашата икономика и тренда на нейното развитие.“

Дали Владимир Путин няма да съжалява за тези си думи!

Говорейки за РОСНАНО, нека да видим

както се крие зад
вълшебната думичка

„нано“.

„Нано“ (джудже) е представка, въведена в употреба със системата SI през 1960 г. Представява умножаване с 10^{-9} , т.е. намаляване на величина с 9 порядъка. В системата SI 1 нанометър (1 nm) представлява 1 милиард-на от метър. Когато говорим за наноразмери, то имаме предвид частици от 1 до 100 nm. В този диапазон броят на молекулите на повърхността на частиците нараства в сравнение с тези във вътрешността им. Така например за частица с размер 10 nm или 10^{-8} m 17% от молеку-

лите са на границата между частицата и средата около нея. А за още по-малки частици с размер само 1 nm или 10^{-9} m, всички молекули са на повърхността. И тъй като част от повърхностната им енергия е така да се каже в излишък, то това води до поява на нови свойства и повърхностни явления като адсорбция, катализ и др. Казано по друг начин, когато повече от 50% от молекулите на частиците са на повърх-

лата химия се базира само на уравнието на Шрьодингер и принципа на Паули. Но химичите без да се обидят и без да се шегуват, за две столетия създадоха милиони нови молекули и технологии, без които не бихме могли да си представим съвременната цивилизация. Те последователно навлязаха от макро- към микро- размерите на веществата, а от класическата химия се отдели една голяма

ни“. Следващият президент Буш дори подписва „Закон за развитие на нанотехнологиите в 21 век (108-153)“. Стратегическият план се актуализира всеки 3 години.

Балонът на
нанотехнологиите бързо
се раздува.

Обещанията както за подобряване на човешкото здраве и качеството на живота, така и за икономически ефект от трили-

мият инж.Дрекслер днес придори подписа „Закон за развитие на нанотехнологиите в 21 век (108-153)“. Стратегическият план се актуализира всеки 3 години. Механичното манипулиране на молекулите със самопроизвеждащи се наноманулятори в областта от 1 до 100 nm се оказва невъзможно. Революционната идея с молекулните наномашини, които ще могат да създават молекули по поръчка от отделни атоми, се оказва далечна перспектива. Няма опасност химичите да останат без работа. Защото както казват те: „Това е старият изпитан локомотив на химията на колоидните и ултрадисперсните системи, но лъснат с нано-слой като чайник, за да изглежда съвременен“.

Днес наностерията в света намалява. Корабът под гордия флаг на нанотехнологиите все още плава, но дали няма да плава дълго в Саргасовото море, в което е навлязъл? Как да се произведат нано-продуктите с безопасни за екологията методи? Как ще се ограничат преминаването им през стени на кръвоносните съдове? Акад.Третяков (Русия) твърди, че нанотехнологиите са като лекарствата, които могат да лекуват, но могат и да убиват. Но спекуляциите с нанотехнологиите в Русия не са спрели. Чубайс дори предлага средства от пенсионния фонд за се пренасочват към корпорацията РОСНАНО за проекти, които се оказват икономически абсолютно неизгодни и дори абсурдни.

Преди 20 години всичко, което идваше от неолібералната икономика на САЩ, в Русия се приемаше безкритично. Тлъстият котарак „Тоя Ръжкий“ успя навреме да направи поредния си удар. Напук на своите критичи той беше назначен лично от Путин за глава на корпорацията РОСНАНО с огромен бюджет и мегаломански проекти по подобие на тези в Силиконовата долина (свърхпортативни компютри, съвместими наночувстватели, лечение на рака с лекарства с насочено действие и безсмъртие на човека). И с тайната цел след време Чубендера да приватизира новата държавна кантора „Рога и копита“, чието финансиране съвсем не е НАНО т.е. като за джудже.

Кораб-призрак в
Саргасово море

Но ето че един физик-теоретик като Робърт Фейнман на коледно парти на физиците в Калифорния през 1959 г. изрича една шего, която показва, че той не е имал достатъчна представа какво е постигнала експерименталната химия в областта на колоидните системи. Хора като инж. Дрекслер, които не разбират от шегои, но затова пък са готови да направят печеливш бизнес, веднага обсебват идеята и започват да спекулират с представката НАНО, съответно да отклоняват от бюджета огромни средства за научни изследвания. В САЩ през 2001 година се създава Национална Нанотехнологична Инициатива (НИИ), към която се включват 20 федерални министерства и агенции с огромни бюджети. Само Министерството на отбраната по това време разполага с 500 млрд долара годишно. Президентът Клинтън дава зелена улица на НИИ и дава гаранции на ученияте, че „За нашите изследователски цели ще са необходими 20 и повече години“.

България също не беше подмината от наноинфлуенцията. В 2009 год. с 50 млн лева се бяхме включили в наностерията. Дори обяхме откриването на Български Нанотехнологичен център (съвместно с ИВМ). Тайна велика ест, защо само след няколко години участниците замесени в тази истерия, дадоха заден ход и върнаха 45 млн лв в държавния бюджет. За всеки случай бихме отпразнили предупреждението, „Към нанотехнологиите – с повишено внимание!“. Имате късмет, че не можете да чуете мнението на доана на колоидната химия - покойният акад. Алексей Шелудко. Защото физиците продължават да се шегуват, а хора като Анатолий Чубайс в Русия и специалисти по водородни технологии и плазма от вода (като А.Х.Д. и др.Р.К.Тр.) у нас се оказват елементарни инкарнации на Великия комбинатор.

ЗЛАТНАТА ЗМИЯ НА ГЛОБАЛНИЯ КАПИТАЛ

И НЕЙНИТЕ ЛОВНИ ПОЛЕТА

Доц. д-р Петър Голийски

Продължение от миналия брой

ниите, в двете Америки, Китай и Япония. Разчитайки на капацитета на огромната си империя за извличане на печалби от износ на суровини и от транспорт, Британия си спестявала необходимостта да модернизира индустрията си и предпочела да влага капиталите си в страни и територии, където те щели да й носят максимални печалби. Истинска златна мина в това отношение се оказват Съединените щати.

Последният самолеonoсач

Към средата на XIX век силата на парата бързо започва да измества силата на коня и на вятъра, давайки могъщ тласък на индустрията, която увеличава с десетки пъти обемите на производството си и започва да се нуждае от все повече лесно достъпни ресурси. Мащабите на световната икономика нарастват usporedно с технологичните нововъдения и ядрото на глобалния капитал започва отново да усеща, че е наедряло и е време да свлече старата си кожа, като се пренесе на място, бременно с перспективно бъдеще. Първи лондонските банки надуват огромния потенциал на младите Съединени щати. През 1849 г. първото пласиране на британски капитали в САЩ е организирано от американските финансиста Джон Ризърпонт Морган и Джордж Пийбоди, но още през 1837 г. лондонският клон на фамилията Ротшилд отваря свой банков офис в Нью Йорк, използвайки като подставено лице своя доскорошен служител Аугуст Белмонт. Между 1850 и 1914 г. размерите на британските кредити и капиталовложения в САЩ достигат 3 милиарда златни долара, срещу които Британия извлича дивиденди в размер на 5,8 милиарда златни долара. В резултат на това американската задлъжнялост спрямо Британия скача от 200 милиона през 1843 г. до 3,7 милиарда през 1914 г. Компенсацията на това задлъжняване било превръщането на САЩ в икономически колос.

Към 1900 г. САЩ са вече първата индустриална сила в света, но тази истина излиза наяве чак след избухването на Първата световна война. Войната разкрива и още една истина, която Германия разбира първа на собствения си гръб – за да бъ-

деш свръхсила, трябва да имах едновременно технологична и индустриална мощ плюс огромни ресурси на собствената си територия, които да са лесни за транспортиране. Към 1914 г. Русия има ресурсите, но няма логистиката за бързия им превоз, както и не й достига индустриална и технологична мощ. Германия има технологиите, индустрията, образовано население, но й липсват ресурси. Британия има всичко изброено, но ресурсите й са разхвърляни по цялото земно кълбо, превозът им отнема време и е уязвим по море. Единствено САЩ съчетавали в пълна мера всички изисквания да бъдат истинска

брежна и морска сила с нищо по-малко от италианските републики, не е в състояние да установи и поддържа колониален контрол в континентална дълбочина, а единствено под формата на опорни крайбрежни пунктове. Британия, която заменя и измества през XVIII век Холандия, не е крайбрежна, а отровна сила с огромен флот, който притежава сухопътна мощ, достатъчна за настъпване в континентална дълбочина, но единствено спрямо крайно изостанали или разединени територии като например шемената в Африка или раздробените индийски държавици. Срещу срав-

Ню Йорк - 1850 година.

глобална сила: постоянно растяло и грамотно население, технологична и индустриална мощ и огромни ресурси на собствената им територия, чийто превоз бил неузвим за вражески надводен и подводен флот, а едновременно с това тези ресурси били лесно достъпни благодарение на добре развитата мрежа от железопътни линии.

Другото, което превръща през XX век САЩ в новия самолеonoсач на глобалния капитал, е фирмената и корпоративна организация. Американските корпорации първи и най-успешно съумяват да постигнат изключително високо ниво на дейността си, създавайки ефективно административно управление и съкращавайки оперативните разходи и времето на производствения цикъл от суро-

нително единни държави като Китай, Япония, Иран британската сухопътна мощ се оказва способна единствено да упражнява ограничен контрол под формата на крайбрежно влияние. И при първите промени в абсолютната стойност на мащабите на световната мощ, настъпили към 1900 г., британското могъщество се оказва недостатъчно за удръжане цяла на имперската й конструкция. САЩ обаче се оказват нещо различно.

Краят на Първата световна война заварва Британия, проactively на историческата й традиция, с втората по мощ в света сухопътна армия (след французите), което в съчетание с най-силния флот на планетата и неособено пострадалите й финанси, е основата за тотално глобално господство.

Венеция и Генуа са морски, крайбрежни субекти, чиято военна мощ е концентрирана във флота. Холандия е също край-

КОСМИЧЕСКИ ШМЕНТИ-КАПЕЛИ!

Или майман, от който на човек му се плаче

Петко Петков

<<Тръмп стана за срам и позор (rezil-rusva oldu)!, написа с едро заглавие в интернет сайта си турският всекидневник вестник „Миллиет“ (09.06.2019) по повод на поредния ексцентричен „туит“ на американския президент. Критикувайки проекта на Американската космическа агенция (НАСА) за отиване на Луната през 2024 г., Тръмп заяви: „Вече направихме това преди 50 години. Включително и на Марс, защото Луната е част от него. Те (НАСА, б.р.) трябва да се фокусират върху по-велики неща>>.

В брой 23 от 4 юни 2019 г. на вестник „Нова зора“ публикувахме статията на Румен Воденичаров за грандиозната космическа измама с „разходката“ от 24 юли 1969 г. върху лунната повърхност на американските астронавти от Аполо-11 Нийл Армстронг и Едуин (Бъз) Олдрин, осигурявани дистанционно от кораба майка от колегата си Майкъл Колинс. Доказателства за това, че лунното приключение е изфабрикувано от Холивуд и НАСА не липсват. Както не липсват критични публикации на авторитетни изследователи и самопризнания на участвалите в тази космическа измама от самите САЩ. Но ето че, вместо да признае фалшификацията, за която няма вина, президентът Доналд Тръмп обявява, че американците все едно са кацнали и на Марс. Понеже Луната била парче от Марс.

Астрономите ряпа да ягат!

Защо тогава НАСА прекрати полетите до Луната и възнамерява да ги стартира отново чак през 2024 г.? Не е ли това доказателство, че американски крак изобщо не е стъпвал на естествения спътник на Земята? В противен случай повторно кацане на човек на Луната би било равностойно на претърпяването на Америка. То е твърде скъпо начинание, оправдано само ако там ще се изгражда база за нови космически наблюдения и междупланетни полети. Но дори на президента на САЩ не е позволено да излага на показ своето невежество в сферата на астрономията и космо-

навтиката. Защото учените отдавна са приели, че Луната се е откъснала не от Марс, а от Земята, около която се върти от милиони години. Само американци могат да вярват на казаното от Тръмп за „марсоидния“ произход на Луната, щом вярват, че не те, а хакерите на Путин са направили Тръмп президент на САЩ. Как тогава да му забранят да се излага в социалните медии, щом САЩ са страната на неограничените възможности и на свободата на изразяване, включително при разпространяването на фалшиви новини? Тръмп да не е Цветан Цветанов, когото Борисов прогони от всички ръководни постове в ГЕРБ, след като му забрани да се изявява в медиите. Цветанов замлъкна, но на Борисов му се отвори такъв ищач за говорене по всякакви теми, че направо няма спираене. Което съвсем не означава, че казва истината, цялата истина и само истината. И, тъй като няма друг, освен Корнелия Нинова,

Марков заяви от парламентарната трибуна, че бил „сериозно загрижен за положението на Холандия“. Само че и откъм ЕК ни поляха с вряла вода, изпращайки един убийствен доклад, в който пак се говори за корупция, за зависимост на законодателната, съдебната и четвъртата власт от изпълнителната власт.

Какво ще кажат българските граждани, които Борисов смята за „прости като него“, когато от Брюксел ни показват „тоягата изпод абата“? Или, когато чуят от устата на Борисов опашагите лъжи, изречени в приветственото му слово по време на Годишния бал на Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България (КРИБ). А именно, че България отново била индустриална държава, както е била преди 1944 г.; че самият Борисов при пътуванията си из страната бил видял „завод до завода“ и това носело голям брутен вътрешен продукт; че страната ни била „на финала“ за „накалната

Политическа партия „Възраждане“, водена от нейния председател Костадин Костадинов, постави паметна плоча на лобното място на Гоце Делчев в Гърция.

който да оспорва неговите твърдения,

Борисов все по-често се „изпуска“,

хвърляйки в потрес дори най-горещите фенове на ГЕРБ. С едно изключение – депутатът от гражданската квота на ГЕРБ и бивш конституционен съдия Георги Марков. Бившият седесар, израсъл в дантели, има две божества, на които кади тамян: -унгарският премиер Виктор Орбан и българският му колега Бойко Борисов. Ето защо след критиките на холандския външен министър относно корупцията в България, която я прави непригодна за Шенген,

на еврозоната“ - предварителния валутно обменен механизъм ERM II; че „приходните агенции работели на макс, а при БСП и ДПС бюджетът винаги бил на дефицит; и, че единственият начин за увеличаване на доходите бил „тази стабилност да продължи“.

Стабилност на какво?

На мизерията, на евро опашкарството в доходите, на корупцията и лошите кредити ли? Или на престъпността – организирана и неорганизирана? Престъпност, стигаща до тероризъм с участието на 16 годишни, както при осуетения атентат в Пловдив. Докато нашите политикани гromят комунизма с късна дата, теро-

КЪМ ВРАГОВЕТЕ НА БЪЛГАРИЯ

Васил АВРАМОВ

Искат България като с гума да изтрият от картата на света. Но ние сме оцелявали и през чумаво и сме възкръсвали от пепелта. За топове последната свята камбана на клади от войни ще претопим, но до сетния дъх,
гръб опрели в Балкана,
ще пребъдем или ще се вкаменим.

ОТКЪДЕ СЕ НАВЪДИХА ТОЛКОВА ПЕСОВЕ?

Наварно човеците намаляват. Живеем във време на делнични стресове във една препикана държава. И наивно си мислим, че все тъй – отвеки - венец сме на всичките живи твари. Господи, прости слабостта на човека и не хвърляй на бесните псета България!

ристичната организация „Ислямска държава“ започна да вербува децата ни по Интернет! Този факт няма как да се припише на тоталитаризма, нали? Както не може с комунизма да се оправдава днешната икономическа и идейна

чужбина. Всички те са собственост на „бизнесмени“, като Делян Пеевски и Миньо Стайков. Страната ни внася зеленчуци, варива и плодове от Египет, Йордания, Полша, Франция, Турция, Гърция и Македония, а изнася зърно, субсидирано от ЕС. Управляващите, начело с Бойко Борисов, уверяват, че БВП и износет нараствали бързо, но какво произвеждаме, че да го изнасяме? Автомобили, или части за автомобили? Самолети, или врати за самолети? Стъкло производството е в турски ръце, а неотдавна при откриването на поредния турски завод в Кърджали турският посланик ни посъветва да учим турски език, за да привлечаме турски инвестиции. Каза го в присъствието на българския премиер Борисов, който се възторгва от никнещите

„завод след завод“,

без да се интересува кой е собственикът на тези заводи. Алюминиевото производство също е в турски ръце, а както разбираме, и летище София може да бъде отдадено на концесия на турски фирми. За „потурчването“ на болниците да не говорим..

Но, млъкни сърце!

По-миналата седмица президентът Радев участва в международния икономически форум в Санкт Петербург, където се срещна с руския президент Владимир Путин и обяви проекта АЕЦ „Белене“ за „неизбежен“. След това призова българското правителство да не бъде толкова срамежливо, а да поиска преговаряне на газовите доставки от Русия.

На стр. 11

ISSN 1310-8492

